Napsal uživatel Tomáš Pohl
Pondělí, 26 Duben 2004 04:00

Terka Terčová, mladá písničkářka (autorka hudby a textů), je z Tachova a na Univerzitě Palackého v Olomouci (jak se tam říká v Olmiku) studuje bohemistiku. Nedávno byl s Terkou rozhovor ve Folk&Country. Takže jí nebudu dnes klást obvyklé a už vyřčené otázky, ale chtěl bych si s ní povídat trochu o něčem jiném.

Terko, oslovují tvou generaci (u tebe mohu prozradit, že ti nedávno bylo 22 let - doufám, že se nezlobíš?) nějak písničkáři té starší, řekl bych skoro první generace jako například Hutka, Třešňák nebo Karel Kryl?

Nemůžu mluvit za celou generaci, ale mě osobně až tak neoslovují. Spoustu písní, zejména ty peprnější protestsongy, nedokážu úplně pochopit a přijmout. To bych asi musela být starší, protože mi zřejmě chybí větší zkušenost totalitní doby. Samozřejmě si těchto osobností vážím, i když je poměrně evidentní, že mnohým z nich dnes chybí jakýsi aktuální nepřítel a nemají už o čem psát. O to víc mě fascinují ti, kteří dodnes tvoří (a kvalitně) - jako Karel Plíhal nebo Jarek Nohavica.

Tereza Terčová v Salmovské lit. kavárně

foto: Vít Školník Urban ©

Nedávno jsem četl v diskusi ve FOLKtimu názor, že Sestry Steinovy zpívají o něčem bez osobního prožitku. Šlo o to, že Sestry jsou v určité poloze nebo životní póze a jakoby neměly právo o tom zpívat bez skutečného prožitku. Dříve zmíněná první generace písničkářů byla chápana jako jakési "svědomí národa". Co podle tebe vede mladého člověka dospívajícího po roce 1989 k tomu, aby začal skládat písně, tedy spíš, co k tomu vedlo a vede tebe?

Z jakýchsi emočních přetlaků se narodila první tvorba. Nic konkrétního mě k tomu nevedlo - snad jen to, že jsem od vždycky muziku neskutečně prožívala a možná vnitřně cítila, že bych ji chtěla dělat i aktivně. Nějak to přišlo samo.

Tvá tvorba se jistě nenarodila až na maturitním večírku, kde jak jsi odpověděla, vznikla tvá první písnička. Kudy vedly "cestičky Terky Terčové" k první vážně brané písničce?

Opravdu vznikla až tehdy. Byla to *Spoutaná*. Dříve jsem vymýšlela jen takové srandičky nebo parodie, ale to se nepočítá. Teď si vzpomínám, že jsem za jednu takovou ještě na základce dostala třídní důtku :-)

Písničkáře pokládám zároveň i za básníka. Jsou nějaké verše, které ráda čteš? Jsem si samozřejmě vědom toho, že v rámci studia máš spoustu povinné literatury, ale přesto, máš v tom kvantu přečteného něco, co čteš i mimo školní osnovy ?

A víte, že verše zrovna moc nečtu? Ale když už bych měla něco uvést, tak asi pozdního Seiferta nebo experimentální hry se slovy jako poetismus nebo dada. Teď zrovna čtu nějaké hry Ypsilonky a tam tu jazykovou stránku taky mají úžasně promakanou. To mě baví moc. Ale nejraději ze všeho čtu např. knížky o zajímavých lidech. Člověk si u toho odpočine, nemusí se tak moc soustředit a ještě se něco dozví. Určitě bych chtěla upozornit na knížku Petry Procházkové - ***Aluminiová královna***. Jsou v ní rozhovory s několika čečenskými ženami. Vřele doporučuji...

Obvyklá otázka, co je v tvém případě dřív melodie nebo text?

Tohle se dost střídá, ale v poslední době je většinou na světě dřív melodie.

Jak jsi na tom, pokud jde o zvládání hudebních nástrojů? Troufneš si i na něco jiného než je kytara nebo plánuješ v budoucnu nějaký nástroj ke kytaře přidat?

Hrozně mě zaujala mandolína a když někam jdeme hrát a někdo ji tam má, okamžitě mu ji vezmu:-) Ale to spíš jen tak pro zábavu. Ke kytaře zatím nic rozhodně přidávat nechci. Alespoň do doby, než se na ni pořádně nenaučím.

Vím, že máš ráda Lucii Bílou nebo Věru Martinovou. Já občas cítím, zejména v diskusi ve FOLKtimu, určitou netoleranci, kdy by někdo mohl říct: "Jak může mít písničkářka ráda popík?" Jakou míru tolerance cítíš ty a co si o tom myslíš?

Každý má právo na svůj vkus. I kdybych poslouchala heavy metal nebo techno, myslím si, že je to moje věc a moje záliba. Taky

Společně na jednom pódiu
Jíšová, Kabelková, Trchová, Terčová

foto: Vít Školník Urban ©

třeba neberu vyloženě ortodoxním trampům jejich poněkud monotónní obzory. A co se týče tolerance, tak jsem asi sama hodně netolerantní k vyloženě netolerantním lidem :-)

Zpíváš se dvěma kapelami. Co ti takové společné vystupování dává, samozřejmě krom nedostatku času a únavy?

V obou kapelách jsou stěžejní vokály, což mě hrozně baví. V kapele trošku víc proniknu do stavění hlasů, aranží atd. Rozhodně se tam něco přiučím. A taky je větší sranda v autě, než když člověk jede na hraní úplně sám.

Viděl jsem tě "předskakovat" v Besedě před Žalmanem a spol., křtila jsi CD Nezmarům. Máš ještě nějaký sen, s kým bys chtěla vystoupit ?

Obě zmíněné akce pro mě byly poctou a taky i překvapením, ale nějaký konkrétní sen v tomhle nemám. Je jasné, že na nějaké akce se těším víc a na nějaké míň, ale nechci tu nikoho vyjmenovávat, protože bych určitě na někoho zapomněla. Ráda bych jen vzpomněla na sdružení Folkotoč, kam jsem byla na podzim přizvána. Tam se mi moc líbí, protože ty výměnné koncerty v jeho rámci skvěle fungují a tím, že se s ostatními členy vídáme opakovaně, vždycky už se na ně těším dopředu.

Prý jsem napsal (není to pravda), že písničkář má spíš hrát a ne povídat. Jak zvládáš povídání mezi písničkami ?

Zpočátku jsem se hrozně bála, ale teď už jsem tomu konečně přišla na chuť. Je to fajn, obzvlášť, když je odezva. Rozhodně už na pódium nechodím s pocitem: "Co já tam zas dneska budu vykládat?"

Myslíš si, že i v "kotlíku" a "folku" existuje protekce, strýčkové a tetičky, tedy podobně jako v popíku?

"Tlačenka", jak tomu říkám, byla je a bude ve všech oblastech. Ale to neřeším. Podstatní jsou pro mě lidi.

Kde tě můžeme v nejbližší době vidět a slyšet?

Asi nejlepší bude uvést odkaz na stránky: http://www.tereza-tercova.wz.cz/ . Tam jsou všechny termíny.

No, a na závěr, můžeme se těšit třeba někdy na nějaké další Království múz?

Někdy před Vánocemi jsme s Elvisem natočili pět nových písniček. Dali jsme to dohromady s "Múzou", takže se teď prezentujeme tímhle výběrem.

Takže moc díky a někdy někde.